

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616201787
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8616201787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Milana Majerníka v právnej veci žalobcu: O. H., R., M., S., XX.XX.XXXX, N. XX, XXX XX V., právne zastúpená JUDr. Doriánom Mereššom, advokátom so sídlom Žriedlova 28, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 34862129, proti žalovanému: R. H., S., XX.XX.XXXX, Z. XXXX/X, XXX XX V., právne zastúpenému JUDr. Michalom Harvišom, advokátom so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, IČO: 36153834, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 2C/59/2016-243 zo dňa 23.09.2020, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom proti žalovanému domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo so žalovaným uzavrela dňa 19.04.2008, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8P/13/2014 zo dňa 30.3.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.04.2015. Počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva hnutelne veci:

1. Osobné motorové vozidlo Š. J. XZ/ACCEGAXXX/NFMXFMXXQXXX, VIN: N., čierna metalíza, ktorého hodnota ku dňu právoplatnosti rozvodového konania činila sumu 4.500.- eur,
2. Osobné motorové vozidlo Š. V. XU/STBDGXXX/NFAXFAXXVXXX, VIN: N., čierna metalíza, ktorého hodnota ku dňu právoplatnosti rozvodového konania činila sumu 4.700.- eur,
3. Osobné motorové vozidlo X.-M. W. XXX G. XXX/ZKBHM/XEXDXAX, VIN: I., červená, ktorého hodnota ku dňu právoplatnosti rozvodového konania činila sumu 5.500.- eur,

Ďalej nehnuteľné veci, a to: garáž - súp. č. XXXX, na parcele č. XXX/XX, ktorej všeobecná hodnota ku dňu zániku BSM je stanovená na sumu 6.500,- eur, iné majetkové práva a to dňa 25.07.2012 nadobudli dohodou o prevode členských práv a povinností podľa čl. 15 stanov Družstva členské práva a povinnosti vyplývajúce z členstva v Bytovom družstve V. a nadobudli užívacie práva družstevného bytu č. XX, nachádzajúcom sa na treťom poschodí obytného bloku O. na ul. Z. XXXX/X, V.. Ku dňu zániku BSM mali tieto práva povinnosti spojené s užívaním družstevného bytu hodnotu 53.000,- eur, čiže celková hodnota majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov predstavuje sumu vo výške 74.200,- eur a navrhla, aby hnutelne a nehnuteľné veci boli prikázané do vlastníctva žalovaného a žalovaný bol zaviazaný jej zaplatiť sumu 37.100,- eur.

2. Okresný súd Svidník ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol:

„I. Z hnuiteľných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného p r i p a d á žalovanému:

- osobné motorové vozidlo Š. V. XU/STBDGXXX/NFAXFAXXVXXX, VIN: N. čierna metalíza v zostatkovej hodnote 4.140,- Eur,

-..osobné motorové vozidlo X.-M. W. XXX G. XXX/ZKBHM/XEXDXAX, VIN: I. červenej farby v zostatkovej hodnote 5.001,- Eur.

II. Do výlučného vlastníctva žalovaného p r i p a d á garáž - súpisné číslo XXXX, na parcele č. XXX/XX, zapísaný na LV XXX k.ú. V. L. členské práva a povinnosti vyplývajúce z členstva v Bytovom družstve V. a užívacie právo družstevného bytu č. XX nachádzajúcim sa na 3. poschodí obytného bloku O.-X, ul. Z. XXXX/X W. V.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 27.420,50 Eur a to nasledovne: sumu 3.000,- Eur do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a sumu 24.420, 50 Eur v splátkach vo výške 500,- Eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci počnúc 3 mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

IV. Žalobkyňa a žalovaný sú p o v i n n í každý z nich zaplatiť na súdnom poplatku sumu 822,- Eur na účet V. Q.Š. L..V., V. V. Q. G. X, XXX XX M. M., E.: XX XXX XXX, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 143, § 145 ods. 1, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, § 149 ods. 3, § 150 Občianskeho zákonníka ako aj podľa ustanovenia § 215 ods. 1, § 215 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že manželstvo účastníkov konania uzavreté dňa 19.04.2008 bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8P/13/2014-53 zo dňa 30.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2015. Maloletý H. H., S.. XX.XX.XXXX bol na čas po rozvoze zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Zo zhodných prejavov účastníkov konania súd ustálil rozsah BSM nasledovne: 1. Osobné motorové vozidlo Š. V., rok výroby 2006, 2. Osobné motorové vozidlo X.-M. W. XXX G., 3. Garáž súp. číslo XXXX, na parcele č. XXX/XX a parcela CKN XXX/XX a XXX/XXX na ul. H. W. V., X. byt č. XX na 3. poschodí bytového domu O., súp. číslo XXXX/X na ulici Z. W. V.. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že nemá vedomosť o žiadnej pôžičke, ktorú predložil žalovaný a ktorá ma byť zo dňa 08.06.2012. Keď kupovali 3-izbový byt od Q.. M., tak mu dali najprv zálohu 7.000,- eur dňa 26.11.2010 a následne na druhý deň sa nasťahovali. Peniaze, ktoré mu dali boli v hotovosti a tieto peniaze mali našetrené. Byt stál 47.000,- eur. Následne sumu 40.000,- eur splácali dielčimi splátkami vo výške 2.000,- alebo 1.000,- eur podľa toho, koľko mali, asi tak raz za mesiac a v roku 2013, keď bol byt prepísaný na nich, bola pôžička vyplatená. Q. M. im potvrdenia o splátkach nevydával, až na konci im dal potvrdenie, že bola splatená celá suma 47.000,- eur. Keď sa do bytu nasťahovali, tento bol kompletne zariadený, nebolo potrebné byt rekonštruovať, nachádzal sa tam i nábytok, práčka, chladnička, kupovali iba skriňu do detskej izby a vešiakovú stenu na chodbu a televízor. Žalovaný vo svojej výpovedi poprel, že by bola daná nejaká záloha na byt. Peniaze nemali a keďže nemali kde bývať, musel zobrať pôžičku, ktorú predložil. Finančné prostriedky mu odovzdal pokladník spoločnosti Q. P. V..R..J., pričom jeho meno uviesť nevedel. Jednalo sa o ženu. Finančné prostriedky boli použité na kúpu bytu ako aj na iné veci - televízor a skrine. Žalobkyňa mala vysoké nároky, nepracovala, tak musel zobrať túto pôžičku. Počas manželstva boli trikrát na dovolenke, a to 2x v Egypte a 1x v Bulharsku, pričom na dovolenkách boli v roku 2010 až 2012. Pôžičku mu vybavoval jeho známy L. M. a dlh, ktorý má, ešte nevyrovnal. Minulý rok vrátil 3.000,- eur, o čom predložil potvrdenie. S Q.. M. sa dohodli na zaplatení kúpnej ceny v celku v hotovosti vo výške 47.000,- eur a túto sumu mu odovzdali deň predtým, ako išli byt prepísať. Peniaze odovzdal Q.. M. osobne sám, pričom peniaze mu odovzdával u neho doma. Peniaze mu odovzdal deň pred prevodom bytu. V predmetnom byte bývali asi rok predtým, než došlo k prepisu. Peniaze za užívanie bytu vo výške 250,- eur odovzdával Q.. M. v hotovosti. Mal s ním ústnu dohodu, že byt odkúpi. Žiadne splátky mu nedával, kúpnu cenu mu vyplatil naraz. Do bytu sa nasťahovali asi koncom decembra 2010. Čo sa týka uzavretia pôžičky, žalovaný

uviedol, že pôžičku mu vybavil L. M., ktorý mu v roku 2012 zavolať a následne išiel do S., kde sa stretol so zástupcom konateľa firmy Q. P.. Jednalo sa o ženu, ktorá mu povedala, že mu môže poskytnúť pôžičku vo výške 50.000,- eur a neskôr ďalšiu pôžičku vo výške 40.000,- eur. Stretol sa s ňou za prítomnosti L. M. v S. v kancelárii firmy na W.R. XX. Zmluvu o pôžičke podpísal asi o týždeň po rokovaní tiež v S.. Zmluvu podpísal dňa 08.06.2012 a následne bol pre peniaze osobne dňa 20.07.2012, kedy obdržal sumu 50.000,- eur a dňa 10.09.2012, kedy obdržal sumu 40.000,- eur. Na vrátenie peňazí ho kontaktovali 2x. Už sa nepamätá presne kedy, avšak on mal problém s vrátením peňazí. Žalobkyňa o týchto skutočnostiach vedela. Bolo jej jedno, či si pôžičku vezme alebo nie. Prvýkrát ho na vrátenie pôžičky kontaktovali v roku 2016. L. M. mu oznámil, že sa zmenil veriteľ. Aj nový veriteľ ho upomínal na vrátenie požičaných peňazí, a to telefonicky. Písomne ho nekontaktoval nikto. Potvrdil, že má vedomosť o tom, že spoločnosť Q. P. od februára 2016 neexistuje. Sumu 3.000,- eur v roku 2016 vracal pani, s ktorou jednal o pôžičke. Vracal jej ju osobne, bol za ňou v S.. Požičanú sumu vo výške 90.000,- eur použil na zaplatenie bytu vo výške 47.000,- eur, za garáž 2.500,- eur, dával opravovať auto zn. X. a za opravu zaplatil 4.000,- - 4.500,- eur. Ďalšie peniaze použil na bežné výdavky: za byt, pričom platil 250,- eur spolu s inkasom, kúpil televízor za 500,- eur, skrine za 500,- - 600,- eur a v tom čase mal nízky príjem. Žalobkyňa vo svojej výpovedi poprela, že by žalovaný zarábala málo. Minimálne zarobil 2.000,- eur mesačne a ona poberala materský príspevok, poprípade nemocenské dávky. Opätovne poprela, že by o pôžičke niečo vedela. Dozvedela sa o nej, až keď ju odporca predložil s písomným vyjadrením v žalobe a informoval ju o tom jej právny zástupca. Zotrvála na tom, že žiadnu pôžičku nebrali a nebral ju ani žalovaný. Aj garáž zakúpili z peňazí, ktoré spolu ušetrili. Z daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby daňovníka Q. P. V.R..J., G. U. XX, XXX XX S. vyplýva, že za zdaňovacie obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 nie je evidovaná žiadna pôžička. Svedok X. M. vo svojej výpovedi uviedol že dňa 01.08.2012 uzavrel s účastníkmi konania dohodu o prevode členských práv k bytu a predtým, než zmluvu uzatvorili, tak manželia H. v predmetnom byte bývali asi rok až dva. Na začiatku, keď tam šli bývať, sa dohodli aj na cene bytu, a to na sume 50.000,- eur, ale neskôr im spustil asi 3.000,- eur. V čase, keď tam bývali, splácali túto cenu mesačnými splátkami. Tieto splátky neboli každý mesiac rovnaké, napríklad jeden mesiac bolo 1.800,- eur, ďalší 2.000,- eur a podobne. O týchto splátkach manželom H. nevydával potvrdenie, ale jeho manželka mala zošit, kde si tieto splátky zapisovala. Tento zošit už k dispozícii nemá, nakoľko už prešlo 6 rokov a vyhodila ho. Raz zaplatili aj sumu 2.800,- eur. Až potom, keď bola celá suma 47.000,- eur zaplatená, tak bola uzavretá zmluva o prevode členských práv. Ďalej uviedol, že žalovaný bol za ním, aby na sude vypovedal, že celá suma mu bola vyplatená naraz. Keď bol svedkovi daný k nahliadnutiu výdavkový pokladničný doklad zo dňa 02.12.2011 na čl. 67 spisu, svedok uviedol, že takúto sumu od žalovaného nikdy naraz nedostal. Zotrvál na tom, že mu bolo platené mesačne v menších splátkach. Nepamätal si, že by takýto výdavkový pokladničný doklad podpísal, aj keď podpis na ňom je jeho. Svedok L. M. vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaný ho oslovil niekedy dávno, že potrebuje peniaze, nevedel už uviesť na čo, na čo mu povedal, že peniaze nemá ale vie mu pomôcť. Dal mu kontakt na jednu pani do S.. Žalovaný sa s ňou potom dohodol a uzavreli nejakú zmluvu. Následného ho pani už niekoľkokrát urgovala, že žalovaný pôžičku nespláca. Nakoľko bol ako garant, musel vyplatiť sumu 20.000,- eur. Tieto peniaze postupne splácal, ale nevedel už povedať kedy a koľko. Keď niečo zarobil, tak peniaze dával. Žiadne doklady o odovzdaní peňazí nemal. U žalovaného urgoval, aby mu peniaze vracal a žalovaný mu do dnešného dňa na jeho urgencie zaplatil okolo 11.000,- eur. Naposledy mu žalovaný dal sumu 200,- eur, a to pred 2 týždňami. Zmluva o pôžičke podľa neho znela na 40.000,- eur. Nemal vedomosť, či bola uzavretá jedna zmluva alebo viacej zmlúv. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX E.. X. H. je zrejme, že všeobecná hodnota bytu č. XX na 4. poschodí vo vchode č. X bytového domu O.-XK a garáže súp. č. XXXX na parcele č. XXX/XX je celkom vo výške 45.700,- eur, pričom účastníci konania s touto všeobecnou hodnotou súhlasili. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca v odbore doprava E.. F. A. je zrejme, že všeobecná hodnota vozidla Š. V. predstavuje ku dňu 01.04.2015 čiastku vrátane 20 % DPH 4.140,- eur a zo Znaleckého posudku tohto znalca č. XX/XXXX je zrejme, že všeobecná hodnota X. M. W. XXX G. H. predstavuje sumu 5.001,- eur, s čím účastníci konania taktiež súhlasili. Zo zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 25.07.2012 je zrejme, že účastníkom počas manželstva vzniklo spoločné užívanie bytu nachádzajúceho sa na ul. Z. XXXX/X, blok O. na 3. poschodí, č. bytu XX, pozostávajúceho z obytnej plochy 46,40 m² a z vedľajších miestností 29.11 m². Z dohody o prevode členských práv a povinností podľa čl. 15 stanov družstva zo dňa 25.07.2012 je zrejme, že účastníci konania nadobudli od prevodcu X. M. trojizbový družstevný byt na adrese Z. XXXX/X W. V.. Dňa 08.06.2012 uzavrel žalovaný ako dlžník s veriteľom Q. P. V.R..J., G. U. XX, XXX XX S., E.: XX XXX XXX zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie peňazí vo výške 90.000,- eur, a to tak, že ku dňu 20.07.2012 žalovanému mala byť vyplatená suma 50.000,- eur a ku dňu 10.09.2012 suma 40.000,- eur. Účastníci zmluvy sa dohodli, že dlžník vráti veriteľovi dlh v hotovosti jednorazovo v lehote do 30.09.2013 s možnosťou predĺženia

termínu splatenia. Z príjmového pokladničného dokladu X/XXXX vyplýva, že Q. P. V.R..J., G. U. XX, S. vyplatila žalovanému sumu 50.000,- eur dňa 20.07.2012. Z príjmového pokladničného dokladu č. X/XXXX vyplýva, že Q. P. V.R..J., G. U. XX, S. vyplatila žalovanému dňa 10.09.2012 sumu 40.000,- eur.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že vykonávaným dokazovaním v prejednávanej veci nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali, aby sa súd pri vypořiadaní odchyľil od zásady rovnosti podielov účastníkov na spoločnom majetku. V zmysle citovaného ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka súd zahrnul do bezpodielového spoluvlastníctva manželov hnuiteľné veci, a to: osobné motorové vozidlo Š. V. v zostatkovej hodnote 4.140,- eur, osobné motorové vozidlo X.-M. W. XXX G. v zostatkovej hodnote 5.001,- eur a nehnuteľnosti: garáž súp. číslo XXXX, na parcele č. XXX/XX, LV č. XXX a byt č. XX, nachádzajúci sa na 3. poschodí bytového domu O. na ulici Z. W. V. vo všeobecnej hodnote 45.700,- eur. Celková hodnota všetkých hnuiteľných a nehnuteľných vecí predstavuje sumu 54.841,- eur. Žalovanému boli prikázané všetky hnuiteľné veci a nehnuteľnosti a keďže hodnota polovice majetku účastníkov predstavuje sumu 27.420,50 eur, musí žalovaný žalobkyni zaplatiť túto sumu, aby podiely na spoločnom majetku boli rovnaké. Súd prihliadol na to, že ide o pomerne vysokú sumu a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy v splátkach tak, ako to vyplýva z výroku III. predmetného rozsudku. Pokiaľ sa týka zmluvy o pôžičke, ktorú mal uzatvoriť žalovaný dňa 08.06.2012 na požičanie sumy 90.000,- eur, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci konania za účelom kúpy bytu nemuseli brať pôžičku. Cenu bytu splácali dielčimi splátkami, čo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok Q.. M.. Nebolo preukázané, že by žalobkyňa o predmetnej pôžičke vedela. Táto pôžička (ak vôbec bola) bola mimo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vykonané dokazovanie, a to daňové priznanie spoločnosti Q. P., z ktorého nevyplýva žiadna poskytnutá pôžička ako aj výpoveď svedka L. M., ktorý je dlhoročným priateľom žalovaného a ktorá bola rozporuplná vyplýva, že žiadna pôžička poskytnutá nebola. Z uvedených dôvodov preto túto pôžičku súd nezahrnul ako pasíva do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania.

6. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 252 Civilného sporového poriadku, teda nakoľko v danom prípade nemožno hovoriť o úspechu, či neúspechu jedného z účastníkov konania, nakoľko vypořiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo v prospech oboch účastníkov konania. Súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že prvoinštančný súd pri prevádzanom dokazovaní konštatoval a svedok L. M. vo svojej výpovedi tak aj uviedol, že žalovaný ho oslovil, že potrebuje peniaze na sprostredkovanie pôžičky v S.. Keďže svedok M. bol garantom pôžičky za žalovaného, musel vyplatiť 20.000,- eur, z ktorej mu žalovaný ku dňu 23.09.2020 splatil čiastku 11.000,- eur. Odvolateľ má za to, že uvedená čiastka vo výške 11.000,- eur, ktorú zaplatil výlučne ako žalovaný, mala byť zohľadnená v predmetnom konaní o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a mala byť zahrnutá do položky pasív. Súd prvej inštancie neposúdil túto čiastku splácanú po rozvoze manželstva výlučne žalovaným ako pasíva a neponížil tak žalovanému na úplné vypořiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 27.420,50 eur o polovicu zapožičanej pôžičky, tzn. konkrétne o sumu 5.500,- eur. Povinnosť žalovaného by tak bola zaplatiť žalobkyni na úplné vypořiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 21.920,50 eur, čo bolo navrhnuté na samotnom pojednávaní. Súd prvej inštancie však túto skutočnosť nezohľadnil. Z tohto dôvodu má odvolateľ za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolateľ navrhol aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

13. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

14. Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súd takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

15. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

16. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť v súlade s

účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

17. Odvolací súd k základnej a jedinej odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nezapočítal čiastku 11.000,- eur, ktorú zaplatil výlučne žalovaný po rozvoze tretej osobe, pričom táto čiastka mala byť v plnej výške zahrnutá do pasív bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zároveň pri vyporiadaní malo dôjsť k odpočítaniu polovičky tejto sumy z celkovej sumy vyporiadania, a to poníženie o 5.500,- eur, odvolací súd uvádza nasledovné. Ak vznikol v trvaní manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napr. uzavrel vo vlastnom mene zmluvu o pôžičke a ak takto získané peniaze boli použité na kúpu určitej veci, t. j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí aj táto hodnota za splnenia ostatných podmienok uvedených v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke platne uzavretá do bezpodielového spoluvlastníctva. Na záväzok manžela, ktorý takto získal peniaze, ktorý je povinný vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke alebo ako neoprávnený majetkový prospech v prípade ak zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá), a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne aj pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. To, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, mu má byť uhradené zo spoločného majetku druhým manželom, avšak len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý každý z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva. Zároveň je potrebné konštatovať, že ak každý z manželov vynaložil na spoločný majetok peňažné prostriedky z pôžičiek uzavretých každým z nich samostatne, treba ich vysporiadať ako vnos vynaložený každým z nich na spoločný majetok, keďže ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka upravujúci vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva ustanovuje, že každý z manželov je pri vyporiadaní oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok.

18. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že za trvania manželstva vznikol dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, a to konkrétne žalovaný, ktorý vo vlastnom mene uzatvoril zmluvu o pôžičke (resp. o pôžičkách), avšak v konaní sa žalovanému nepodarilo preukázať žiadnym dôkazným prostriedkom, že takto zapožičané peniaze boli nakoniec vynaložené v skutočnosti na spoločný majetok manželov. V prípade, že vznikne za trvania manželstva dlh, z ktorého je zaviazaný len jeden z manželov, avšak suma vyplývajúca z tohto dlhu nebola v skutočnosti použitá na spoločný majetok, nemôže byť takýto dlh predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nemôže tvoriť položku pasív pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z vykonaného dokazovania vyplynul pravý opak toho čo tvrdil samotný žalovaný (dlh, ktorý vznikol iba jemu bol použitý a vynaložený na spoločný majetok manželov), keď či už listinným dôkazmi alebo výpoveďami svedkov bolo preukázané, že pôžička žalovaného nebola použitá na jednorazové splatenie hodnoty ich spoločného bytu, práve naopak dôkazné prostriedky nachádzajúce sa v súdnom spise preukázali skutočnosť, že spoločný byt manželov bol splácaný pred samotnou kúpou bytu v jednotlivých drobných splátkach a až po nahromadení celkovej sumy, ktorá zodpovedala hodnote bytu, došlo následne k uzatvoreniu kúpnopredajnej zmluvy k predmetnému bytu. Aj z týchto preukázaných skutkových okolností je zrejmé, že dlh žalovaného, na ktorý sa zaviazal sám počas trvania manželstva, teda zmluvu o pôžičke, ktorú uzavrel vo vlastnom mene nebola použitá na spoločný majetok manželov v podobe kúpy bytu, tak ako to tvrdil žalovaný. V danom prípade, pri nepreukázaní tejto skutočnosti, pre vec samu nie je podstatné akým spôsobom naložil žalovaný s finančnými prostriedkami, ktoré nadobudol vo vlastnom mene na základe zmluvy o pôžičke.

19. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).